

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 965/2015
10.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С. и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката Ј.К. и браниоца окривљеног И.Р., адвоката М.Ј., поднети против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 373/2015 од 23.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2015. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЈУ СЕ као основани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., адвоката Ј.К. и браниоца окривљеног И.Р., адвоката М.Ј., и **ПРЕИНАЧАВА СЕ** правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 373/2015 од 23.09.2015. године, тако што Врховни касациони суд радње окривљених Д.С. и И.Р., са личним подацима као у изреци правноснажне пресуде, за које су оглашени кривим правно квалификује као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, за које их ОСУЂУЈЕ на казне затвора у трајању од по три године и шест месеци, у које казне им се урачунава време које су провели у притвору од 10.10.2012. године до 28.03.2013. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 373/2015 од 23.09.2015. године, усвојена је жалба браниоца окривљеног С.Ј. из З., адвоката М.П., а делимично жалбе окривљених Д.С. и његовог браниоца и браниоца окривљеног И.Р. и преиначена је пресуда Вишег суда у Зајечару К 49/2014 од 31.03.2015. године у погледу кривице, правне оцене дела, одлуке о казни и одлуке о трошковима

кривичног поступка, тако што су окривљени С.Д. и С.Ј., на основу одредбе члана 423. тачка 1. ЗКП ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ и одлучено је да трошкови кривичног поступка у том делу падају на терет буџетских средстава суда, док су окривљени Д.С. и И.Р. оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по три године и шест месеци у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 10.10.2012. године до 28.03.2013. године, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Зајечару у целости и жалбе окривљеног Д.С. и његовог браниоца и браниоца окривљеног И.Р. у осталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу који се односи на трошкове првостепеног поступка у односу на окривљене Д.С. и И.Р. и меру безбедности је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднели су:

- Бранилац окривљеног Д.С., адвокат Ј.К., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. у вези члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање и да на основу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи;

- Бранилац окривљеног И.Р., адвокат М.Ј., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. у вези члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведену правноснажну пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз налог да се одржи главни претрес и да одреди да се на основу одредбе члана 488. став 3. ЗКП извршење правноснажне пресуде одложи;

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које су захтеви за заштиту законитости поднети, па је након оцене навода у захтеву је нашао:

Основано се захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених Д.С. и И.Р. указује да је наведеном правноснажном пресудом учињена повреда закона из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљених.

Наиме, како из чињенице и околности наведених у изреци правноснажне пресуде произилази да су окривљени Д.С. и И.Р. као саизвршиоци критичном

приликом продали опојну дрогу хероин С.Д. и С.Ј. у количини од 49,18 грама, то суд ове радње окривљених за које их је огласио кривим није могао правно квалификовати као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 3. у вези става 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, будући да у изреци правноснажне пресуде није наведено да су окривљени поступали у саставу групе која је дефинисана одредбом члана 112. тачка 22. КЗ у ком случају би једино њихове радње могле бити квалификоване по ставу 3. члана 246. КЗ, на који начин је нижестепени суд поредио закон из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљених, на шта се основано поднетим захтевима за заштиту законитости бранилаца ових окривљених указује.

Стога је Врховни касациони суд као основан усвојио захтеве за заштиту законитости бранилаца окривљених Д.С. и И.Р. и преиначио правноснажну пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 373/2015 од 23.09.2015. године у погледу правне оцене дела, тако што је радње ових окривљених описане у изреци правноснажне пресуде за које су оглашени кривим правно квалификовао као кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које их је осудио на казне затвора у тајању од по три године и шест месеци у које им се урачунава време које су провели у притвору од 10.10.2012. године до 28.03.2013. године.

При одмеравању казне, Врховни касациони суд је узео у обзир тежину извршеног кривичног дела и имао је у виду све околности из члана 54. КЗ од значаја за одмеравање казне као правилне утврђене у редовном поступку и то на страни окривљеног Д.С. као олакшавајуће околности да се ради о лицу млађе животне доби, да је исти породичан, отац једног малолетног детета, на страни окривљеног И.Р. као олакшавајуће околности да је исти ожењен, породичан човек, отац једног малолетног детета, а на страни обојице окривљених њихову ранију осуђиваност као отежавајуће околности.

По оцени Врховног касационог суда овако изречене казне затвора окривљенима Д.С. и И.Р. у трајању од по три године и шест месеци уз урачунавање временаведеног у притвору, а како је то дато у изреци ове пресуде сразмерне су степену њихове кривице и нужне да изразе друштвену осуду за кривично дело у питању, али и довољне за остварење у члану 4. став 2. и члана 42. КЗ прописане сврхе кажњавања.

У наводе захтева бранилаца окривљених којима се указује да је другостепени суд повредио одредбу члана 449. став 1. ЗКП на тај начин што је без одржавања главног претреса отклонио битне повреде одредаба ЗКП, Врховни касациони суд се није упуштао, обзиром да ова повреда закона не представља законски разлог у оквиру повреде таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа, судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.